

Det virkelige problem ved næste uges valg

af Stewart Battle (EIRNS) – 31. oktober 2024

Mens vi nu er mindre end en uge fra det amerikanske valg, finder de virkelig betydningsfulde begivenheder, der vil forme verdens fremtid, sted på en helt anden scene. I det omfang borgerne arbejder for at bringe disse væsentlige spørgsmål op til overfladen i deres lande – i stedet for at bukke under for det, der synes muligt i betragtning af de tilgængelige muligheder – vil ikke kun det kollektive Vestens, men hele verdens skæbne blive afgjort.

Onsdag den 30. oktober viste FN's generalforsamling igen, at USA ikke længere har mandat til at være den såkaldte »leder af den frie verden«, da denne (frie verden –*red.*) med et overvældende flertal på 187-2 stemte for at afslutte USA's 62-årige blokade af Cuba. Det er måske ikke så tilfældigt, at det eneste andet land, der stemte sammen med USA mod ophævelsen af blokaden, var Israel. Selv om denne afstemning finder sted hvert år i FN, sker den i dag inden for rammerne af en såkaldt »regelbaseret orden«, som aldrig har været mere miskrediteret.

Det sker kun få dage efter, at Israels Knesset stemte for at forbyde FN's Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) at operere på israelsk og palæstinensisk territorium, en organisation, som der reelt ikke er nogen erstatning for, og hvis fjernelse vil betyde endnu flere ekstreme lidelser for det palæstinensiske folk. Hvis den israelske beslutning gennemføres, »vil det være en total katastrofe, det er som at smide barnet ud med badevandet,« sagde UNRWA's generalkommissær Philippe Lazzarini til AP i et interview den 30. oktober. I en endnu skarpere kommentar skrev Lazzarini på X sit brev den 28. oktober til formanden for FN's generalforsamling med indledningen: »I dag, selv når vi ser

ind i ansigterne på børn i Gaza, hvoraf vi ved, at nogle vil dø i morgen, smuldrer den regelbaserede internationale orden i en gentagelse af de rædsler, der førte til etableringen af FN, og i strid med forpligtelserne til at forhindre, at de gentager sig.«

Samtidig er virkningerne af denne politik ikke engang til gavn for befolkningen og økonomierne i Vesten. Tysklands bilsektor nærmer sig nu en direkte afgrund, og Volkswagen har oplevet et kollaps i nettoresultatet på 64 % alene i september. I Storbritannien hæves skatterne over hele linjen for at kompensere for budgetunderskud i en af de største stigninger i årevis. I lande i hele NATO knirker budgetterne under vægten af stadig større udgifter til deres militær-industrielle-finansielle komplekser, mens deres reelle fysiske økonomier lider under mange års underinvestering.

Derudover svæver verden på tærsklen til krige, som ikke er set i generationer, da vi står over for udsigten til, at der udbryder global krig på to fronter. Utroligt nok nærmer dette tal sig nu tre, da vestlige ledere manisk insisterer på, at Nordkorea nu skal føjes til listen over lande, der skal konfronteres – og som nu har reageret ved at teste endnu et atomart ballistisk missil. Er det virkelig værd at risikere civilisationens overlevelse for at forsvare integriteten af denne »regelbaserede orden«?

Det er faktisk mere end indlysende, at den eneste »isolerede« er det kollektive Vesten, hvis »orden« nu smuldrer. Resultatet er, at alle, der lever i dag, konfronteres med en udfordring, langt større end nogen de nogensinde har oplevet før. Det vil ikke blive omgjort af et valg eller ved at ændre det eksisterende system. Hvad der kræves, er en ændring i aksiomerne, en ændring i tænkningen. Eller som Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Så lad være med at nøjes med det, der forekommer at være de

muligheder du har fået. Tag i stedet ved lære af Jose Vega og Diane Sares uafhængige kampagner, som sammen med andre uafhængige kandidater står i spidsen for en indsats i USA for at bringe denne virkelighed frem i lyset.

Foto: UN Photo/Evan Schnieder